

Arrest

nr. 195 453 van 23 november 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 6 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2017.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 november 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U bent christen en uw etnische origine is Edo.

U werd geboren op 21 oktober 1984 in Bariga, Lagos. Toen u ongeveer 16 jaar oud was en u problemen kreeg met de nieuwe vrouw van uw vader, verhuisde u naar Olodi Apapa, Lagos. Uw ouders bevinden zich momenteel in Edo State.

U vroeg asiel aan omwille van uw biseksuele geaardheid. U was voor het eerst aangetrokken tot iemand van het mannelijke geslacht toen u jong was. Uw vader kwam dit te weten en sloeg u. enkele maanden nadat u verhuisd was naar Olodi Apapa, ontmoette u D.(...) O.(...). Jullie begonnen een relatie in 1999. In 2008, betrapte een buurman jullie in uw woonst toen jullie de liefde bedreven. U liep weg. D.(...) bleef in uw woonst. Hij werd vermoord door enkele burgers, voordat de politie ter plaatse was. U vluchtte naar uw vader. Hij regelde uw vertrek naar Europa met Meneer B.(...). Via uw vader kwam u te weten dat u in krant vermeld stond.

U reisde via Spanje naar België met het vliegtuig. U kwam aan op 2 februari 2009. Op aanraden van uw vrienden, besloot u geen asiel aan te vragen in België. U vertrok naar Nederland en vroeg er asiel aan. Nadat u in Nederland eind 2011 een weigeringsbeslissing ontving, besloot u terug naar België te gaan. Vanuit België, maakte u in 2013 een Nigeriaans paspoort aan via een vriend. U werd op 1 september 2017 gearresteerd en opgesloten in het centrum van Merksplas toen bleek dat u illegaal verbleef in België, toen u in de gemeente van La Louvière Diowaku- Diakiese Dorca (°3 januari 2000) wou erkennen als uw dochter. Op 7 september 2017 werd een repatriëring voorzien voor de datum van 12 september 2017. U vroeg asiel aan op 8 september 2017.

In Nederland had u een relatie met R.(...), een in Nederland erkende vluchteling uit Kameroen. De relatie duurde ongeveer een jaar. Uw laatste relatie was met een Belgische vrouw. Ze is zwanger, maar u weet niet met zekerheid of het uw kind is. Momenteel bent u vrijgezel.

U legde geen documenten neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een ‘gegronde vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een ‘reëel risico op lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht omdat u vervolging vreest omwille van de door u beweerde homoseksuele relatie met D.(...) O.(...), maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

*Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van alle relevante en correcte informatie aan de asielinstanties over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen over zijn asielrelaas, identiteit, verblijfplaatsen en eerdere asielaanvragen aan te brengen bij de asielinstanties. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u volledige en correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag CGVS, p2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. **Er dient immers vastgesteld te worden dat, doorheen het geheel van de door u op het CGVS afgelegde verklaringen, danig veel onwetendheden, tegenstrijdigheden, incoherenties, ontwijkende en wijzigende antwoorden op te merken vallen, die fundamenteel en volledig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas, gebaseerd op de door u voorgehouden relatie met D.(...) O.(...), waardoor u verklaarde uw land te zijn ontvlucht.***

Eerst en vooral dient te worden vastgesteld dat u pas laattijdig een asielaanvraag indiende te België. Het was bovendien nooit eerder uw intentie om asiel aan te vragen in België.

U verklaarde tijdens het gehoor op het CGVS dat u uw land ontvluchtte en reisde via Spanje naar België. U verklaarde dat u in België aankwam in 2009 en dat u na enkele maanden verder reisde naar Nederland. U vroeg er asiel aan met “een ander verhaal”. U had immers van vrienden gehoord dat het “geen goed idee” was om in België asiel aan te vragen, aangezien u hen vertelde dat u geen echt probleem had. U verklaarde dat u niets wist over asiel toen u aankwam in België.(gehoorverslag CGVS, p2-3) Volgens de Nederlandse asielinstanties kwam u op 2 juli 2010 Nederland binnen en vroeg u op 12 augustus 2010 asiel aan. De Nederlandse asielinstanties wezen uw asielaanvraag af op 17 maart 2011 op inhoudelijke gronden in eerste instantie. U ging in beroep. Op 16 september 2011 werd uw beroep

ongegrond verklaard. Op 28 december 2011 werd deze uitspraak bevestigd door de Raad van State. Volgens de Nederlandse asielinstanties vertrok u op 14 december 2011 uit Nederland. (zie administratief dossier) U verklaarde dat u, nadat uw asielaanvraag eind 2011 werd geweigerd in Nederland, terugging naar België. U diende op 24 april 2013 een aanvraag tot humanitaire regularisatie in bij de Belgische asielinstanties volgens artikel 9bis van de Verblijfswet van 15 december 1980. U diende op 21 oktober 2013 een tweede aanvraag tot humanitaire regularisatie in. (zie administratief dossier) U werd op 1 september 2017 gearresteerd door de Belgische autoriteiten en opgesloten in een gesloten centrum teneinde u van het Belgische grondgebied te verwijderen, daar u zich illegaal op het Belgische grondgebied bevond. (zie administratief dossier) U diende een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten op 8 september 2017, een dag nadat besloten werd om u te repatriëren naar Nigeria op 12 september 2017.

Over uw laattijdige asielaanvraag kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt: Ten eerste, ondermijnde u met deze laattijdigheid op fundamentele wijze de nood aan bescherming voor een mogelijke vrees. Toen u tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd werd waarom u pas een vijftal jaren nadat u terug was in België, er asiel aanvroeg, verklaarde u zelfs dat u nooit asiel wou aanvragen en dat u asiel aanvroeg nadat u gearresteerd werd en problemen kreeg waardoor u zou moeten terugkeren naar Nigeria. (gehoorverslag CGVS, p9)

Bovendien zijn uw beweringen dat u niets wist over asiel enerzijds en dat u dacht dat het “geen goed idee” was om in België asiel aan te vragen anderzijds geen afdoende verklaringen voor uw laattijdige aanvraag in België. Uw onwetendheid over het asielsysteem is immers niet compatibel met de vaststelling dat u wel van de asielprocedure in Nederland op de hoogte was. Bovendien was u wel op de hoogte van de procedure van humanitaire regularisatie. U maakte in uw aanvraag tot humanitaire regularisatie, noch in uw asielaanvraag in Nederland (die eveneens een aanzienlijke tijd na uw beweerde aankomst alsook de aankomstdatum volgens de Nederlandse autoriteiten werd ingediend) nergens melding van problemen omwille van uw geaardheid. In uw aanvraag tot humanitaire regularisatie verwees u enkel naar de economische situatie in Nigeria en uw lang verblijf in België, toen al vier jaar. Uw asielaanvraag in Nederland was gebaseerd op “de crisis tussen moslims en christenen”. (gehoorverslag CGVS, p3) Van iemand die op de hoogte is van de mogelijkheid van humanitaire regularisatie (en hier tot tweemaal toe gebruik van maakte) én al asiel aanvroeg in Nederland, mag men verwachten dat hij ook op de hoogte is van de beschermingsmogelijkheden voor asielzoekers op basis van hun geaardheid. Bovendien woonde u toen al enkele jaren in België en zou u toen al op de hoogte moeten zijn van de juridische en maatschappelijke positie van biseksuele en homoseksuele personen in België. Het is zeer onaannemelijk dat u –na al jaren in België te hebben verbleven- nét voor het moment dat u te horen kreeg dat u gerepatriëerd zou worden naar Nigeria zich bewust werd van de Belgische situatie en beschermingsmogelijkheden. Uw verklaring dat u bang was om uw echte verhaal te doen in België is dus geen gegronde reden voor de laattijdige asielaanvraag. Bovendien komt dit niet overeen met uw verklaring dat u zich opgelucht en veilig voelde toen u begreep hoe de situatie voor bi- en homoseksuelen in België precies was. (gehoorverslag CGVS, p13) **Van iemand die zijn land ontvlucht uit een ‘gegronde vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een ‘reëel risico op lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan men verwachten dat hij ook onmiddellijk na zijn binnenkomst in België asiel aanvraagt. De vaststelling dat u dit niet deed - eerst asiel aanvroeg in Nederland met een ander verhaal, en pas vier jaar nadat u terugkeerde naar België nadat uw asielaanvraag in Nederland werd afgewezen asiel aanvroeg - toont aan dat uw vrees voor vervolging niet van die aard was om de bescherming van de Belgische autoriteiten aan te vragen.**

Daarbij heeft u getracht de Belgische en Nederlandse autoriteiten te misleiden wat betreft uw identiteit en asielmotief hetgeen uw algemene geloofwaardigheid (en die van uw verklaringen over uw homoseksuele geaardheid en de daaraan door u gekoppelde vervolgingsfeiten) verder ondermijnt. Zo heeft u belangrijke informatie achtergehouden voor de Belgische (en Nederlandse) asielinstanties. Uit het administratief dossier blijkt dat u op 3 juli 2010 asiel aanvroeg in Schiphol (Nederland) met een andere identiteit, namelijk op naam van Y.(...), J.(...) (°21 oktober 1993). In België vroeg u asiel aan op naam van A.(...), P.(...) (°21 oktober 1984), tevens de naam op uw huidig paspoort. (zie administratief dossier)

Tijdens uw gehoor met de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) verklaarde u nooit asiel te hebben aangevraagd in een ander land, noch dat u ooit een andere naam gebruikte. (zie administratief dossier: Verklaring DVZ, p4, vraag 3 en p8, vraag 22) Ook nadat de medewerker van de DVZ u

confronteerde dat uw vingerafdrukken een positief resultaat opleverden in het Eurodac-systeem, verklaarde u hier “niets over te weten”. U hield vol dat u nooit ergens vingerafdrukken gaf. U verklaarde zelfs dat u nooit in Nederland was geweest. (zie administratief dossier: Verklaring DVZ, p8, vraag 24)

Tijdens het gehoor met het CGVS, verklaarde u plots toch dat u asiel had gevraagd in Nederland. U verklaarde dat u asiel vroeg in Nederland onder een valse naam, zodat de Nigeriaanse autoriteiten u niet zouden terugvinden. U wist niet meer welke naam u gebruikte. U vertelde tijdens het gehoor met het CGVS dat u aan de Nederlandse autoriteiten verklaarde te zijn gevlucht voor het religieuze conflict in uw land, maar dat dat niet uw “echte verhaal” was. (gehoorverslag CGVS, p4) U verklaarde dat u bij de DVZ had gelogen over uw asielaanvraag in Nederland omdat u niet wou teruggestuurd worden naar Nigeria en u “in paniek” en “bang” was en uzelf wou beschermen. (gehoorverslag CGVS, p17) **Door uw initiële ontkenning ooit in Nederland te zijn geweest en er asiel te hebben aangevraagd, bovendien met een volstrekt verschillende identiteit en motief, ondermijnt verder uw algemene geloofwaardigheid.**

Uw verklaringen met betrekking tot uw biseksuele geaardheid en homoseksuele relaties doen verder afbreuk aan de hierboven reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid.

U beriep zich op verschillende momenten op de moeilijkheid om uw situatie, langs uw kant, uit te leggen en, langs de kant van de dossierbehandelaar om te begrijpen. (gehoorverslag CGVS, p6, p9 en p11) Hoewel het CGVS erkent dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als biseksueel, verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn biseksuele geaardheid en homoseksuele relaties, een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten. Dit is in casu niet het geval.

Betreffende uw verklaring dat u uw land van herkomst bent ontvlucht omdat u vervolging vreest omwille van de door u beweerde homoseksuele relatie met D.(...) O.(...), kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt.

Ten eerste, kon u enkel oppervlakkige, inconsistente en ontwijkende verklaringen afleggen over uw belevingen en ervaringen bij de bewustwording/ontdekking van uw biseksualiteit.

U verklaarde dat u tot het besef kwam dat u aangetrokken was tot mannen toen u een “vriend” vertelde dat u aangetrokken was tot hem. Uw vader kwam dit weten en sloeg u. U verklaarde dat u door zijn slagen wist dat u anders was. (gehoorverslag, p10) U kon niet uitleggen waarom u zich aangetrokken voelde tot deze “vriend”. (gehoorverslag CGVS, p11 en p12) U kon niet uitleggen wat u voelde toen u deze “vriend” ontmoette. U verklaarde dat u deze gevoelens “negeerde”. Het is zeer opmerkelijk dat u pas beseftte dat u anders was op het moment dat u werd gestraft door uw vader. U had namelijk deze “vriend” verteld – dus voor de straf van uw vader - dat u zich aangetrokken voelde tot hem. **Men kan verwachten dat een heel bewustwordingsproces voorafgaat aan het moment dat u voor het eerst zou vertellen aan iemand van het mannelijke geslacht dat u zich aangetrokken voelt tot hem – zeker gezien de complexe realiteit waarmee een homoof biseksueel, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Nigeriaanse mee wordt geconfronteerd. (zie administratief dossier) Naar dergelijk ontdekkingsproces verwees u echter op geen enkel moment tijdens het gehoor. Van iemand die zich bewust wordt van zijn geaardheid die alles behalve vanzelfsprekend is in het land waar hij zich in bevindt, kan men verwachten dat deze bewustwording en het bijhorende proces een diepe indruk heeft nagelaten en dat hij bijgevolg hierover consistente, niet-oppervlakkige en niet-tegenstrijdige verklaringen kan afleggen. Uit voorgaande, blijkt echter dat u dit niet kan.**

Over deze persoon en het moment waarop u zich het eerst aangetrokken voelde tot hem, kon u maar weinig informatie geven. Wanneer u werd gevraagd hoelang u deze vriend al kende, verklaarde u plots dat het niet uw “vriend” was, terwijl u dit eerder zelf had verklaard en er ondertussen al vele vragen waren gesteld met betrekking tot deze “vriend”. U wist niet hoelang u deze persoon al kende. Na een lange stilte kon u vertellen wat u zich herinnerde over het eerste moment dat u hem zag. (gehoorverslag CGVS, p12) U kon bovendien niet vertellen waarom u tot hem aangetrokken was. Nochtans was dit de eerste persoon van het mannelijke geslacht waar u tot aangetrokken was. In dergelijk geval kan men verwachten dat u hierover meer en diepgaander over kan vertellen.

Ook over uw gevoelens voor vrouwen legde u tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af. Er werd u gevraagd naar de eerste keer dat u aangetrokken was tot vrouwen. U antwoordde dat dat in België was. Even later verklaarde u echter dat u al aangetrokken was tot meisjes toen u in een relatie was met D.(...). Wanneer u werd gevraagd wanneer dan de eerste keer was dat u wist dat u aangetrokken was tot meisjes, gaf u vaag aan dat u niet het exacte moment kon zeggen.(gehoorverslag CGVS, p11)

Door bovenstaande tegenstrijdige en inconsistente verklaringen met betrekking tot de verschillende momenten van uw bewustwordingsproces rond uw geaardheid, oversteeg u op geen enkel moment de oppervlakkige opsomming van losstaande gebeurtenissen met betrekking tot uw zelfverklaarde bisexualiteit.

Over het moment dat u beseftte dat u biseksueel was en de inhoud van het woord begreep, legde u eveneens inconsistente verklaringen af. Zo dient te worden opgemerkt dat u tijdens het gehoor op het CGVS naar uzelf verwees als zijnde "gay", om dan later te verklaren dat u zichzelf zag als biseksueel.(gehoorverslag CGVS, p11) U verklaarde dat u vertelde aan uw vrouwelijke partner in België dat u aangetrokken was tot vrouwen én mannen. Zij vertelde u dat u biseksueel was. Wanneer werd gevraagd naar de eerste keer toen u over het woord hoorde, verklaarde u echter dat u erover had gelezen in een boek in Nigeria.(gehoorverslag CGVS, p11)

Uw inconsistente, ontwijkende, dan wel beknopte antwoorden, geven veeleer blijk van een gebrek aan inzicht in de realiteit waarmee een homo- of biseksueel in de Nigeriaanse samenleving geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij.(zie administratief dossier) Uw onvermogen blijkt te geven van reflectie of twijfel bij de ontdekking van uw homoseksuele geaardheid bij de manier waarop u met dit besef omging, en onrechtstreeks ook met het besef dat u tegelijk in een maatschappij leefde die manifest vijandig staat tegenover de gevoelens die u ervaren zou hebben, getuigen van een dermate onvermogen om uw, door u geopperde, ervaringen te schetsen, kaderen en uit te leggen, dat er ernstig en volledig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde biseksuele geaardheid.

Ten tweede, kon u weinig informatie geven over D.(...) O.(...) en jullie relatie. Nochtans verklaarde u jarenlang een relatie met hem te hebben gehad én is deze relatie de reden van uw vertrek uit Nigeria en uw vrees voor vervolging bij terugkeer.

Zo bleef u oppervlakkig over uw eerste ontmoeting(en) met D.(...) O.(...). De dossierbehandelaar vroeg u om openlijk te vertellen over de eerste keer dat u D.(...) O.(...) zag. U antwoordde: "Ik zag hem en ik was aangetrokken tot hem. Ik was niet heel open om naar hem te gaan. Want ik was bang. Dan begonnen we te praten."(gehoorverslag CGVS, p6) U sprak hem aan. U wist echter niet meer waar precies, noch wanneer jullie elkaar tegenkwamen voor het eerst.(gehoorverslag CGVS, p6 en p7) Wanneer de dossierbehandelaar u de kans gaf om uit te leggen wat er gebeurde nadat u hem aansprak, antwoordde u ontwijkend door te stellen dat het moeilijk is om alles uit te leggen. U verklaarde dat het heel lang duurde voor jullie elkaar leerden kennen. U werd gewezen op het feit dat het belangrijk is dat u de nodige informatie verschaft over de problemen waarvoor u vluchtte, in casu uw relatie met D.(...). Uiteindelijk verklaarde u: "We waren beste vrienden. We speelden samen, voetballen samen, spelletjes. We gingen overal samen heen. En hij kwam altijd thuis, alleen. Dus we waren samen alleen. Dus op een dag zei hij dat hij gevoelens had voor mij. Dan zei ik dat ik hetzelfde voelde."(gehoorverslag CGVS, p6) U wist niet meer precies waarover jullie spraken.(gehoorverslag CGVS, p7) Wanneer dan werd gevraagd wanneer u gevoelens begon te krijgen, bleek dat u de eerste dag dat u D.(...) ontmoette, hem vertelde dat u gevoelens had voor hem. U verklaarde dat D.(...) de eerste man was waarop u verliefd werd.(gehoorverslag CGVS, p7) U herhaalde dit nogmaals verder in het gehoor.(gehoorverslag CGVS, p8) **Uw vage en ontwijkende antwoorden over de eerste ontmoeting met D.(...) zijn zeer opvallend. Zeker gezien u zelf verklaarde dat dit een angstig moment voor u was, zou men kunnen verwachten dat deze ontmoeting een diepe indruk op u heeft nagelaten. Dit blijkt echter niet het geval uit uw verklaringen.** Er werd u gevraagd om te vertellen over de tweede keer dat u D.(...) zag. U antwoordde nogmaals ontwijkend: "We waren elke dag samen. We woonden in dezelfde straat."(gehoorverslag CGVS, p7)

Verder kon u enkel beperkte informatie geven over D.(...) O.(...), de man waarmee u jarenlang een homoseksuele relatie zou hebben gehad in Nigeria en waarmee u betraapt werd, alsook over jullie plannen voor de toekomst. U wist niet of hij al eerdere relaties had gehad. U wist enkel dat hij niet op

"meisjes" viel. (gehoorverslag CGVS, p8) U wist pas na lang denken zijn geboortedatum. U wist niet waar hij werd geboren. U wist niet of hij op andere plaatsen had gewoond voor hij in Olodi Apapa woonde. U wist niet hoeveel broers en zussen hij had.(gehoorverslag CGVS, p7) Wanneer werd gevraagd naar uw toekomstplannen met D.(...), antwoordde u kortweg dat D.(...) dood is.(gehoorverslag CGVS, p16) Wanneer u werd verduidelijkt dat het over de periode voor zijn dood ging, verklaarde u dat jullie geen toekomstplannen samen hadden, aangezien dat jullie wisten dat het niet mogelijk was om samen te blijven. U kon echter niet vertellen wat dan wel het plan was. U vertelde dat jullie er niet over nadachten. Wanneer de dossierbehandelaar u er op wees dat u toch jaren samen was met D.(...) en dat er mag worden verwacht dat men dan nadenkt over de toekomst van een relatie die niet vanzelfsprekend is in uw land van herkomst, kwam u niet verder dan lange stiltes te laten en zich af te vragen hoe u het kon uitleggen.(gehoorverslag CGVS, p16) Het is zeer opmerkelijk dat u zo weinig informatie over D.(...), zijn directe omgeving en jullie gemeenschappelijke toekomst kon geven. U verklaarde immers zelf dat u "heel lang" met hem in een relatie was.(gehoorverslag CGVS, p7) **Bovendien is het net eigen aan een liefdesrelatie dat men alle (belangrijke) zaken met elkaar bespreekt en betrokken is bij elkaars levensverhaal, waaronder familiale situatie, eerdere relaties en toekomstplannen, zeker indien men hierin anders is dan de rest van de samenleving. Hierdoor ondermijnt u op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw relatie met D.(...). Deze relatie is dermate verbonden met uw vermeende geaardheid aangezien het uw eerste homoseksuele relatie betreft, dat de ongeloofwaardigheid van uw relatie, noodzakelijkerwijze de ongeloofwaardigheid van uw biseksualiteit in het gedrang brengt.**

U had eveneens grote moeilijkheden om een preciezere duur van jullie relatie te geven. Wanneer u gevraagd werd wanneer jullie samen waren, wist u dat jullie problemen kregen in 2008, maar kon u niet- zelfs niet na lang nadenken- het aantal jaren dat jullie in een relatie waren, geven. Wanneer dan werd gevraagd hoelang u in Olodi Apapa woonde voor u hem ontmoette, probeerde u dan toch een aantal jaren te geven. U dacht dat jullie zo een 10 à 12 jaar samen waren.(gehoorverslag CGVS, p7) U moest zelfs berekenen in welk jaar u hem ongeveer ontmoette. Nadat u werd gevraagd wanneer u verhuisde naar Olodi Apapa en u antwoordde dat dat in 1999 was, kon u dan toch zeggen dat u D.(...) ontmoette toen u ongeveer twee maanden in Olodi Apapa woonde. Wanneer dan nogmaals werd gevraagd hoelang u in een relatie was met D.(...), komt u na lang nadenken (en berekenen) op de duur van acht à negen jaar – hoewel u eerder had verklaard dat u dacht dat het 10 à 12 jaar was.

Het is opmerkelijk dat u er niet in slaagt om consistente en concrete verklaringen af te leggen omtrent D.(...) zelf alsook de verschillende aspecten van jullie relatie (eerste ontmoetingen, toekomstplannen, duur, etc.). U verklaarde immers zelf dat het de eerste keer was dat u verliefd werd op een man en dat u lang met D.(...) samen was. In dit geval zou men mogen verwachten dat u diepgaande, consistente, duidelijke en niet-tegenstrijdige verklaringen kan afleggen. Men kan er immers vanuit gaan dat de eerste keer dat men gevoelens krijgt voor een man, in een land waar homoseksualiteit een zeer groot taboe is en waar zelfs hoge straffen opstaan, een grote indruk nalaat.

Ook over uw laatste homoseksuele relatie, met R.(...), legde u tegenstrijdige verklaringen af. U ontmoette R.(...) toen u in Nederland verbleef. U verklaarde dat hij uit Kameroen kwam en dat hij erkend werd als vluchteling in Nederland. Volgende tegenstrijdigheden met betrekking tot R.(...) en jullie homoseksuele relatie dienen opgemerkt te worden:

Zo verklaarde u eerst dat u niet wist waarom hij asiel aanvraag.(gehoorverslag CGVS, p6) Echter, u vertelde R.(...) wat u voor hem voelde toen u wist dat hij homoseksueel was toen u op de hoogte was van de inhoud van zijn asielaanvraag.(gehoorverslag CGVS, p9) Daarbij legde u tegenstrijdige verklaringen af over het moment dat u wist dat hij "gay" was. U verklaarde dat u zag dat R.(...) zoals u was. U vertelde hem dat u aangetrokken tot hem was, toen u zeker was dat hij "gay" was. Wanneer werd gevraagd wanneer u dan wist dat R.(...) aangetrokken was tot het mannelijk geslacht, ontweek u de vraag en beantwoordde ze bijgevolg niet. Aangezien u verklaarde dat u aan R.(...) vertelde dat u tot hem aangetrokken was toen u wist dat hij "gay" was - en dit dus het startschot was voor u, om hem uw gevoelens kenbaar te maken- kan men verwachten dat u kan antwoorden op de vraag wanneer u dan wist dat hij "gay" was.

U kon ook "niet echt uitleggen" (gehoorverslag CGVS, p9) wat het verschil was tussen uw relatie met R.(...) in Nederland en een homoseksuele relatie in Nigeria. Aangezien u zelf verklaarde een homoseksuele relatie met R.(...) te hebben gehad in Nederland, werd gevraagd waarom u bang was om een homoseksuele relatie te hebben in België, maar niet in Nederland. U verklaarde dat u niet had

verteld dat u bang was, om meteen erna te verklaren dat u bang was toen u aankwam en dat u nog steeds bang bent om het aan “zwarte mensen” te vertellen.(gehoorverslag CGVS, p9) Hierdoor legde u niet enkel continu tegenstrijdige verklaringen, u ontweek hiermee ook de vraag. Bovendien komt het niet doorleefd en waarachtig over dat u uw verklaringen aanpaste naargelang de vragen en opmerkingen van de dossierbehandelaar.

U verklaarde verder dat het niet anders was om een vrouwelijke partner te hebben in België nadat u in twee homoseksuele relaties had, een in Nigeria en een in Nederland.(gehoorverslag CGVS, p9) Dit is een zeer opmerkelijke verklaring, aangezien u zelf op verschillende momenten tijdens het gehoor verwees naar de angst die u had dat mensen zouden weten dat u ook aangetrokken was tot mannen en dat u een relatie had met D.(...). (gehoorverslag CGVS, p9 en p10) U was bovendien nog steeds bang om het aan “zwarte mensen” in België te vertellen.

Het geheel van de door u afgelegde verklaringen wat betreft uw biseksuele geaardheid, geven geen enkele blijk van (werkelijke en doorleefde) ervaringen, evenmin van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op een volledig en manifest gebrek aan enige doorleefde ervaringen. Gelet op de strafbaarstelling en het heersende sociale en religieuze stigma ten aanzien van homoseksualiteit in uw land van herkomst (zie administratief dossier) is dit gebrek bijzonder vreemd. Bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er dan ook absoluut geen geloof gehecht worden aan de door u geopperde biseksuele geaardheid en homoseksuele relaties.

Ten derde, blijkt dat u totaal onwetend bent betreffende de maatschappelijke en juridische positie van biseksuelen en homoseksuelen in België en Nigeria. U verklaarde dat de Nigeriaanse overheid geen homoseksualiteit accepteert, maar u kon niet vertellen waarom.(gehoorverslag CGVS, p12) U kende de Nigeriaanse wetgeving met betrekking tot homoseksualiteit niet. Nochtans is er de laatste jaren veel veranderd in het Nigeriaans juridisch landschap wat betreft de vervolging en bestraffing van homoseksualiteit. Zo werd er sinds 2006 gewerkt aan een wetsvoorstel voor een anti-homo wet, die uiteindelijk in 2014 in werking trad na veel voeten in de aarde te hebben gehad.(zie administratief dossier) Van iemand die verklaarde biseksueel geaard te zijn en een homoseksuele relatie te hebben onderhouden in zijn land van herkomst, mag men redelijkerwijze verwachten dat hij op zijn minst op de hoogte is van wetgeving in zijn land gezien de impact op zijn leven alsook die van zijn zogenaamde lotgenoten. Minstens kan worden verwacht dat verzoeker die betrappt zou zijn op homoseksualiteit en daarom het land zou zijn ontvlucht, zich dienaangaande zou hebben geïnformeerd teneinde op deze wijze het risico op vervolging te kunnen inschatten.

U verklaarde dat er veel mensen “zoals u” in Nigeria waren. U wist dat, omdat u “daar geboren bent”. (gehoorverslag CGVS, p11) Toen u werd gevraagd om beter uit te leggen hoe u dat wist, ontweek u de vraag door te verwijzen naar het feit dat het u lang nam om aan D.(...) uit te leggen dat u aangetrokken was tot hem. Uiteindelijk verklaarde u dan dat u het niet echt wist of er veel mensen zoals u zijn, maar dat u daar gewoon van uit gaat.(gehoorverslag CGVS, p11) U verklaarde dat “heel veel” mensen gestraft en vervolgd worden in uw land wegens hun geaardheid, maar u kon geen namen geven. Er zijn echter verschillende voorbeelden van homoseksuelen die veroordeeld werden in uw land.(zie administratief dossier) U kende verder geen activisten of organisaties.(gehoorverslag CGVS, p12) Nochtans zijn er meerdere activisten en organisaties actief in uw land die strijden voor de rechten van homoseksuelen.(zie administratief dossier) U kende Queer Alliance niet wanneer het werd opgeworpen.(gehoorverslag CGVS, p12) Dit is een Nigeriaanse organisatie die ontstond in 2010 in Lagos en die zich focust op geaardheid en genderidentiteit.(zie administratief dossier) U kende geen ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen en biseksuelen in Nigeria, noch in België.(gehoorverslag CGVS, p12 en p13) Ook over andere landen is uw kennis over de positie van “gelijken” miniem. Wanneer werd gevraagd of u andere landen kende waar homo- en biseksuelen worden bestraft, “dacht” u dat dat ook het geval was in Kameroen (het land van herkomst van uw ex-partner R.(...)), maar over andere landen wist u niet.(gehoorverslag CGVS, p12) Dit wijst op een manifest desinteresse voor de positie van lotgenoten. **Aangezien u voorhiel omwille van uw geaardheid naar Europa te zijn gevlucht, zou men verwachten dat hier logischerwijze tevens een bijzondere interesse voor de situatie van biseksuelen en homoseksuelen, zowel in uw eigen land als in België en andere landen uit zou volgen.**

U verklaarde dat u katholiek bent.(gehoorverslag CGVS, p10) Wanneer u werd gevraagd wat uw religie zegt over homoseksualiteit, verklaarde u dat u dacht dat uw religie het niet accepteerde. Wanneer u werd gevraagd waarom u dat dacht, verklaarde u dan weer dat u niet zo religieus was. Op deze manier

ontweek u nogmaals de vraag. Verder kende Philips Ogbebor niet, toen deze naam opgeworpen werd. Volgens beschikbare informatie, is Ogbebor een dominee uit de Edo deelstaat die in juli 2013 verdacht werd door de Nigeriaanse autoriteiten van homoseksuele handelingen.(gehoorverslag CGVS, p12) **Het is opvallend dat u niet meer kon vertellen over het verband tussen uw geaardheid en uw religie. Nochtans speelt religie een aanzienlijke rol bij maatschappelijke afkeuring van homoseksualiteit in Nigeria. Bovendien zijn enkele prominente religieuzen veroordeeld voor homoseksuele handelingen in uw land.(zie administratief dossier) Er mag dan ook verwacht worden dat u hier uitgebreider over zou kunnen vertellen.**

Wanneer u gevraagd werd of er een verschil is tussen een relatie tussen twee mannen in Nigeria en in België, antwoordde u dat u in België bang was.(gehoorverslag CGVS, p9) Ook al verklaarde u nooit een relatie met een man te hebben gehad in België, kan men toch een diepgaander antwoord verwachten. Hoewel u ook aan het begin van het gehoor verklaarde dat u bang was om aan uw vrienden in België te vertellen waarom u gevlucht was uit Nigeria, namelijk uw homoseksuele relatie met D.(...),(gehoorverslag CGVS, p2-3) verklaarde u even later dat u nooit had gezegd dat u bang was in België.(gehoorverslag CGVS, p9) Wanneer werd gepeild naar uw kennis over de positie van homoseksuelen in België, stelde u dan plots weer dat u zich "opgelucht, veilig en vrij" voelde toen u zag dat homoseksualiteit "normaal" was in België.(gehoorverslag CGVS, p13)

U kon evenmin uitleggen waarom u precies bang was om een man aan te spreken over uw gevoelens. Wanneer u de kans werd gegeven om te vertellen waarvoor u precies bang was, antwoordde u vaagweg: "Van het resultaat."(gehoorverslag CGVS, p11) U verwees met dit antwoord naar uw angst dat u terug zou worden geslagen door uw vader. Pas wanneer er werd gevraagd naar andere mogelijke negatieve gevolgen, verwees u vaagweg naar het stigmatiseren door de Nigeriaanse samenleving.

Er dient te worden opgemerkt dat uw kennis betreffende de juridische positie en de leefwereld van homoseksuelen in uw land van herkomst (en in België) erg beperkt is, wat frappant is voor iemand die beweert biseksueel te zijn, eerder al homoseksuele partners te hebben gehad in Nigeria en Nederland en beweert gezocht te worden in Nigeria wegens zijn homoseksuele geaardheid. Van iemand die daadwerkelijk de homoseksuele geaardheid heeft, die 8 jaar geleden in België aankwam, en reeds homoseksuele relaties gehad heeft, mag men een zekere basiskennis ter zake verwachten. Bovenstaande vage en inconsistente verklaringen en onwetendheden doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw homoseksuele geaardheid én bijgevolg aan de vervolging die u omwille van uw geaardheid onderging.

Tenslotte kunnen volgende opmerkingen nog gemaakt worden die de geloofwaardig van uw asielrelaas verder ondermijnen:

Ten eerste, kunnen zich ernstige vragen worden gesteld bij de vaststelling dat u de **deur niet op slot** had gedaan toen u en uw partner D.(...) O.(...) de liefde bedreven in uw woning. U verklaarde dat u normaalgezien altijd de deur op slot deed, en dat u dacht dat u mogelijks de deur op slot was vergeten doen en dat u zelf niet begreep hoe u dit kon vergeten zijn. Dit is een weinig overtuigende verantwoording voor het feit dat de deur niet op slot was. Uit uw verklaringen blijkt immers dat mensen gemakkelijk tot uw voordeur kunnen komen.(gehoorverslag CGVS, p14) Gezien het risico op vervolging van homoseksuelen en biseksuelen in Nigeria, zou men toch een grote voorzichtigheid mogen verwachten. Dit komt bovendien niet overeen in het licht van uw verklaringen dat u uw relatie met D.(...) geheim hield.

Ten tweede, is het opvallend dat **D.(...) zich weinig zorgen** leek te maken op het moment dat jullie betrappt werden.(gehoorverslag CGVS, p14) Terwijl u aanstalten maakte om te ontsnappen en hem aanmoedigde om met u mee te gaan, besloot D.(...) om in uw woning te blijven. U verklaarde zelfs dat het voor hem "normaal" was. Dit is een zeer opmerkelijke verklaring gezien de situatie van homoseksuelen in Nigeria, gezien het hoge risico op vervolging.

Ten derde, legde u opmerkelijke verklaringen af over **uw vader**. Uw vader gaf u geld om zelfstandig te gaan wonen nadat u problemen kreeg met zijn nieuwe vrouw. Dit was nadat hij u zou hebben geslagen toen hij te weten kwam dat u aangetrokken was tot een jongen. U verklaarde letterlijk dat u "geen problemen" met hem had.(gehoorverslag CGVS, p4) Het is in dit opzicht opmerkelijk dat uw vader in eerste instantie woedend was toen u naar hem was gevlucht om even later - nadat een buurman hem had overtuigd om u te helpen - uw reis regelde en betaalde en u in contact bracht met Mr. B.(...), de man die u naar België bracht.(gehoorverslag CGVS, p14 en p16) Over deze Mr. B.(...) kon u overigens

maar weinig informatie geven. U wist niet hoe uw vader en Mr. B.(...) elkaar kenden.(gehoorverslag CGVS, p4) U wist niet wat voor werk hij deed. U wist niet hoe hij de reis regelde, noch hoeveel hij ervoor betaald werd.(gehoorverslag CGVS, p16) U wist niets over hem te vertellen, omdat u zich moest verschuilen bij hem.(gehoorverslag CGVS, p5) Echter, aangezien hij uw vader kende en u drie maanden verbleef bij Mr. B.(...) thuis, kan met toch een minimum aan kennis verwachten.(gehoorverslag CGVS, p4-5)

Verder wordt vastgesteld dat de aanmaak van een paspoort op uw eigen naam, P.(...) A.(...), in 2012 de geloofwaardigheid van uw persoonlijke vrees voor de Nigeriaanse autoriteiten verder ondermijnt. Dit paspoort werd opgesteld in Abuja, Nigeria.(zie administratief dossier) U verklaarde dat u in België was verbleef toen het paspoort werd aangevraagd. U verklaarde dat u het paspoort liet aanmaken via een vriend in België nadat uw advocaat u vertelde dat u een paspoort moest laten maken om geregulariseerd te kunnen worden. U gaf uw vingerafdrukken door met inkt op een blad.(gehoorverslag CGVS, p15) U verklaarde dat u bang was om er zelf een te laten maken omdat u in de krant stond "met uw probleem" en dat u hierdoor niet naar de ambassade van uw land kon gaan.(gehoorverslag CGVS, p15) Verder dient te worden vastgesteld dat u ook tijdens uw reisweg naar België –van Nigeria naar Spanje én van Spanje naar België- uw eigen paspoort gebruikte.(Verklaring DVZ, p11, vraag 37) De vaststelling dat u van Nigeria naar Europa reisde met uw eigen paspoort na uw beweerde problemen in Nigeria en u bovendien een nieuw paspoort op uw naam vroeg, omdat u het dit nodig had in het kader van uw regularisatieprocedure én u het ook verkreeg, toont aan dat de door u ingeroepen 'vrees voor vervolging' ten aanzien van de Nigeriaanse autoriteiten niet aan de realiteit beantwoord. Bovendien lieten de Nigeriaanse autoriteiten u verder reizen en leverden de Nigeriaanse autoriteiten uw nieuw paspoort af, wat ze logischerwijze niet zouden doen indien u daadwerkelijk gezocht werd.

Wat betreft uw verklaring dat u werd **vermeld in de krant**, dient vooreerst te worden opgemerkt dat u het krantenartikel niet voorlegde. U zag het krantenartikel zelfs nooit. U hoorde er enkel over via uw vader. U kon bovendien geen informatie geven over het krantenartikel waarin u vermeld zou staan. U wist niet of er een foto bijstond. Wanneer werd gevraagd of uw naam erin vermeld stond, antwoordde u dat u al twee keer had verklaard dat uw naam in de krant stond. Wanneer de dossierbehandelaar van het CGVS u vroeg of uw echte naam in de krant stond, leek u al minder zeker en verklaarde u dat u wel dacht (en even later dat u het niet wist) dat uw naam erin vermeld stond. Uw inconsistente verklaringen en de onwetendheden over het krantenartikel zijn opvallend, gezien het een belangrijk aspect is van uw asielrelaas en uw persoonlijke vrees. Nochtans had u recentelijk nog contact met uw vader en zou men kunnen verwachten dat u via hem beter op de hoogte was van de inhoud van de krantenartikel, of het krantenartikel kon voorleggen.

Omwille van bovenstaande incoherenties en ongeloofwaardigheden met betrekking tot de verschillende aspecten van uw reisweg, identiteitsdocumenten, asielrelaas, uw geaardheid en uw gebrekkige kennis over informatie van homoseksuelen en biseksuelen in Nigeria en België, kan niet worden aangenomen dat u in Nigeria werkelijk een homoseksuele relatie bent aangegaan met D.(...) O.(...), en bijgevolg evenmin dat u er bent moeten vertrekken omdat u met D.(...) betrapt zou zijn. Derhalve kan er evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vervolgingsfeiten.

Bijgevolg kan geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land. Uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt ('COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram' dd. 12 april 2016), blijkt duidelijk dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Niettegenstaande Boko Haram nog steeds een reële bedreiging blijft vormen, blijkt ook dat de organisatie terrein heeft verloren in Nigeria. Hoewel Boko Haram de overige regio's van Nigeria blijft bedreigen, werd de rest van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noordoosten van het land, en meer bepaald in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Lagos te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in de staat Lagos actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Lagos aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste en enig middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

2.2. Aan het verzoekschrift worden geen documenten ter staving van verzoekers asielrelaas gevoegd.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) verzoeker in België laatijdig een asielaanvraag indiende, (ii) hij getracht heeft de Belgische en de Nederlandse autoriteiten te misleiden, (iii) geen geloof wordt gehecht aan zijn beweerde biseksuele geaardheid en homoseksuele relaties en bijgevolg evenmin aan de daaraan door verzoeker gekoppelde vervolgingsfeiten en (iv) er actueel voor burgers in de staat Lagos geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 20 oktober 2017, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de Vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.5. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van

een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet.

2.6.1. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op een uitgebreide gemotiveerde wijze tot de conclusie komt dat verzoeker onvoldoende gegevens of elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat hij zijn land heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.6.2. Vooreerst stelt de commissaris-generaal terecht vast dat verzoeker zeer laattijdig in België zijn asielaanvraag indiende. De bestreden beslissing luidt dienaangaande als volgt:

“Eerst en vooral dient te worden vastgesteld dat u pas laattijdig een asielaanvraag indiende te België. Het was bovendien nooit eerder uw intentie om asiel aan te vragen in België.

U verklaarde tijdens het gehoor op het CGVS dat u uw land ontvluchtte en reisde via Spanje naar België. U verklaarde dat u in België aankwam in 2009 en dat u na enkele maanden verder reisde naar Nederland. U vroeg er asiel aan met “een ander verhaal”. U had immers van vrienden gehoord dat het “geen goed idee” was om in België asiel aan te vragen, aangezien u hen vertelde dat u geen echt probleem had. U verklaarde dat u niets wist over asiel toen u aankwam in België.(gehoorverslag CGVS, p2-3) Volgens de Nederlandse asielinstanties kwam u op 2 juli 2010 Nederland binnen en vroeg u op 12 augustus 2010 asiel aan. De Nederlandse asielinstanties wezen uw asielaanvraag af op 17 maart 2011 op inhoudelijke gronden in eerste instantie. U ging in beroep. Op 16 september 2011 werd uw beroep ongegrond verklaard. Op 28 december 2011 werd deze uitspraak bevestigd door de Raad van State. Volgens de Nederlandse asielinstanties vertrok u op 14 december 2011 uit Nederland. (zie administratief dossier) U verklaarde dat u, nadat uw asielaanvraag eind 2011 werd geweigerd in Nederland, terugging naar België. U diende op 24 april 2013 een aanvraag tot humanitaire regularisatie in bij de Belgische asielinstanties volgens artikel 9bis van de Verblijfswet van 15 december 1980. U diende op 21 oktober 2013 een tweede aanvraag tot humanitaire regularisatie in.(zie administratief dossier) U werd op 1 september 2017 gearresteerd door de Belgische autoriteiten en opgesloten in een gesloten centrum teneinde u van het Belgische grondgebied te verwijderen, daar u zich illegaal op het Belgische grondgebied bevond.(zie administratief dossier) U diende een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten op 8 september 2017, een dag nadat besloten werd om u te repatriëren naar Nigeria op 12 september 2017.

Over uw laattijdige asielaanvraag kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt: Ten eerste, ondermijnde u met deze laattijdigheid op fundamentele wijze de nood aan bescherming voor een mogelijke vrees. Toen u tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd werd waarom u pas een vijftal jaren nadat u terug was in België, er asiel aanvroeg, verklaarde u zelfs dat u nooit asiel wou aanvragen en dat u asiel aanvroeg nadat u gearresteerd werd en problemen kreeg waardoor u zou moeten terugkeren naar Nigeria.(gehoorverslag CGVS, p9)

Bovendien zijn uw beweringen dat u niets wist over asiel enerzijds en dat u dacht dat het “geen goed idee” was om in België asiel aan te vragen anderzijds geen afdoende verklaringen voor uw laattijdige aanvraag in België. Uw onwetendheid over het asielsysteem is immers niet compatibel met de vaststelling dat u wel van de asielprocedure in Nederland op de hoogte was. Bovendien was u wel op de hoogte van de procedure van humanitaire regularisatie. U maakte in uw aanvraag tot humanitaire regularisatie, noch in uw asielaanvraag in Nederland (die eveneens een aanzienlijke tijd na uw beweerde aankomst alsook de aankomstdatum volgens de Nederlandse autoriteiten werd ingediend) nergens melding van problemen omwille van uw geaardheid. In uw aanvraag tot humanitaire regularisatie verwees u enkel naar de economische situatie in Nigeria en uw lang verblijf in België, toen al vier jaar. Uw asielaanvraag in Nederland was gebaseerd op “de crisis tussen moslims en christenen”.(gehoorverslag CGVS, p3) Van iemand die op de hoogte is van de mogelijkheid van humanitaire regularisatie (en hier tot tweemaal toe gebruik van maakte) én al asiel aanvroeg in Nederland, mag men verwachten dat hij ook op de hoogte is van de beschermingsmogelijkheden voor asielzoekers op basis van hun geaardheid. Bovendien woonde u toen al enkele jaren in België en zou u toen al op de hoogte moeten zijn van de juridische en maatschappelijke positie van biseksuele en homoseksuele personen in België. Het is zeer onaannemelijk dat u –na al jaren in België te hebben verbleven- nét voor het moment dat u te horen kreeg dat u gerepatriëerd zou worden naar Nigeria zich bewust werd van de Belgische situatie en beschermingsmogelijkheden. Uw verklaring dat u

*bang was om uw echte verhaal te doen in België is dus geen gegronde reden voor de laattijdige asielaanvraag. Bovendien komt dit niet overeen met uw verklaring dat u zich opgelucht en veilig voelde toen u begreep hoe de situatie voor bi- en homoseksuelen in België precies was. (gehoorverslag CGVS, p13) **Van iemand die zijn land ontvlucht uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan men verwachten dat hij ook onmiddellijk na zijn binnenkomst in België asiel aanvraagt. De vaststelling dat u dit niet deed - eerst asiel aanvraag in Nederland met een ander verhaal, en pas vier jaar nadat u terugkeerde naar België nadat uw asielaanvraag in Nederland werd afgewezen asiel aanvraag - toont aan dat uw vrees voor vervolging niet van die aard was om de bescherming van de Belgische autoriteiten aan te vragen.***

Verzoeker voert aan dat hij erg veel schrik gehad heeft om asiel aan te vragen in België. Zijn asielaanvraag in Nederland werd negatief afgesloten en hij had schrik dat geen geloof zou gehecht worden aan zijn vrees. Hij merkt op dat hij wel trachtte zijn toestand te regulariseren met aanvragen tot humanitaire regularisaties. Verder geeft verzoeker aan dat hij noodgedwongen in de illegaliteit leefde, maar dat hij wel in een veilig land was waar zijn leven niet in gevaar was. Pas wanneer de kans bestond dat hij gerepatrieerd zou worden naar het land waar zijn leven in imminent gevaar was, zo stelt verzoeker, kon hij niet anders dan een asielaanvraag in te dienen en zijn problemen uiteen te zetten.

De Raad stelt vast dat het gegeven dat verzoeker pas een vijftal jaren nadat hij terug was in België besloot asiel aan te vragen, een contra-indicatie vormt voor de ernst van zijn voorgehouden nood aan internationale bescherming. Verzoekers gedrag kan immers bezwaarlijk getuigen van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. De Raad benadrukt dat van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. Verzoekers laattijdige asielaanvraag stemt dan ook niet overeen met de houding van een persoon die beweert uit vrees voor zijn leven zijn land te hebben verlaten en toont aan dat verzoeker internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte. Deze vaststelling ondermijnt naar het oordeel van de Raad de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoeker geschetste vrees. Het verweer in het verzoekschrift dat verzoeker schrik had om asiel aan te vragen in België en hij, wanneer de kans bestond dat hij gerepatrieerd zou worden naar het land waar zijn leven in imminent gevaar was, niet anders kon dan een asielaanvraag in te dienen en zijn problemen uiteen te zetten, kan niet volstaan om verzoekers handelen te vergoelijken en vermag dan ook geen afbreuk te doen aan voorgaande overwegingen. Dit klemmt des te meer daar verzoeker wél twee regularisatieaanvragen heeft ingediend. Hieruit blijkt dat verzoeker zich duidelijk heeft geïnformeerd naar manieren om zijn verblijf in België te regulariseren. Uit verzoekers gedrag blijkt dat verzoeker met de door hem ingestelde procedure niet zozeer internationale bescherming tegen een vrees voor vervolging in zijn land van herkomst beoogde doch eerder een legaal verblijfsstatuut in België wenste te bekomen, hetgeen niet strookt met de houding van een persoon die beweert zijn land van herkomst te zijn ontvlucht uit een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.6.3. In de bestreden beslissing wordt voorts terecht gemotiveerd dat verzoeker getracht heeft de Belgische en Nederlandse autoriteiten te misleiden wat betreft zijn identiteit en asielmotief hetgeen zijn algemene geloofwaardigheid (en die van zijn verklaringen over zijn homoseksuele geaardheid en de daaraan door hem gekoppelde vervolgingsfeiten) verder ondermijnt. De bestreden beslissing luidt dienaangaande als volgt:

“Zo heeft u belangrijke informatie achtergehouden voor de Belgische (en Nederlandse) asielinstanties. Uit het administratief dossier blijkt dat u op 3 juli 2010 asiel aanvraag in Schiphol (Nederland) met een andere identiteit, namelijk op naam van Y.(...), J.(...) (°21 oktober 1993). In België vroeg u asiel aan op naam van A.(...), P.(...) (°21 oktober 1984), tevens de naam op uw huidig paspoort. (zie administratief dossier)

Tijdens uw gehoor met de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) verklaarde u nooit asiel te hebben aangevraagd in een ander land, noch dat u ooit een andere naam gebruikte. (zie administratief dossier: Verklaring DVZ, p4, vraag 3 en p8, vraag 22) Ook nadat de medewerker van de DVZ u confronteerde dat uw vingerafdrukken een positief resultaat opleverden in het Eurodac-systeem,

verklaarde u hier “niets over te weten”. U hield vol dat u nooit ergens vingerafdrukken gaf. U verklaarde zelfs dat u nooit in Nederland was geweest. (zie administratief dossier: Verklaring DVZ, p8, vraag 24)

Tijdens het gehoor met het CGVS, verklaarde u plots toch dat u asiel had gevraagd in Nederland. U verklaarde dat u asiel vroeg in Nederland onder een valse naam, zodat de Nigeriaanse autoriteiten u niet zouden terugvinden. U wist niet meer welke naam u gebruikte. U vertelde tijdens het gehoor met het CGVS dat u aan de Nederlandse autoriteiten verklaarde te zijn gevlucht voor het religieuze conflict in uw land, maar dat dat niet uw “echte verhaal” was. (gehoorverslag CGVS, p4) U verklaarde dat u bij de DVZ had gelogen over uw asielaanvraag in Nederland omdat u niet wou teruggestuurd worden naar Nigeria en u “in paniek” en “bang” was en uzelf wou beschermen. (gehoorverslag CGVS, p17) **Door uw initiële ontkenning ooit in Nederland te zijn geweest en er asiel te hebben aangevraagd, bovendien met een volstrekt verschillende identiteit en motief, ondermijnt verder uw algemene geloofwaardigheid.”**

Verzoeker bevestigt in zijn verzoekschrift dat hij bij de DVZ niet verteld heeft dat hij reeds in Nederland asiel heeft aangevraagd. Hij herhaalt dat hij in paniek geraakte en vreesde dat België hem zou terugsturen naar Nigeria indien zij te weten kwamen dat hij er een negatieve beslissing had gekregen. Deze uitleg kan echter niet volstaan om verzoekers handelen te vergoelijken en vermag dan ook geen afbreuk te doen aan voorgaande overwegingen. Van een kandidaat-vluchteling wordt verwacht dat hij volledige medewerking verleent bij het onderzoek van een asielaanvraag. Dit houdt onder meer in dat men de waarheid vertelt en de bevoegde autoriteiten niet tracht te misleiden (RvS, 140.264, 7 februari 2005; RvS, 139.311, 14 januari 2005; RvS, 132.743, 22 juni 2004). Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker de asielinstanties intentioneel heeft gepoogd te misleiden. De vaststellingen dienaangaande in de bestreden beslissing blijken allemaal uit de stukken van het administratief dossier en worden overigens bevestigd in het verzoekschrift. Verzoekers stelling dat hij vreesde dat België hem zou terugsturen naar Nigeria indien zij te weten kwam dat hij er een negatieve beslissing had gekregen, biedt hiertoe geen verschoning. Op verzoeker rust immers een persoonlijke verantwoordelijkheid om van bij het begin van de asielprocedure waarheidsgetrouwe informatie te verschaffen over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de asielautoriteiten zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas.

2.6.4. Voorts oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn biseksuele geaardheid en homoseksuele relaties verder afbreuk doen aan zijn geloofwaardigheid:

“Betreffende uw verklaring dat u uw land van herkomst bent ontvlucht omdat u vervolging vreest omwille van de door u beweerde homoseksuele relatie met D.(...) O.(...), kunnen volgende bedenkingen worden gemaakt.

Ten eerste, kon u enkel oppervlakkige, inconsistente en ontwijkende verklaringen afleggen over uw belevingen en ervaringen bij de bewustwording/ontdekking van uw biseksualiteit.

U verklaarde dat u tot het besef kwam dat u aangetrokken was tot mannen toen u een “vriend” vertelde dat u aangetrokken was tot hem. Uw vader kwam dit weten en sloeg u. U verklaarde dat u door zijn slagen wist dat u anders was. (gehoorverslag, p10) U kon niet uitleggen waarom u zich aangetrokken voelde tot deze “vriend”. (gehoorverslag CGVS, p11 en p12) U kon niet uitleggen wat u voelde toen u deze “vriend” ontmoette. U verklaarde dat u deze gevoelens “negeerde”. Het is zeer opmerkelijk dat u pas beseftte dat u anders was op het moment dat u werd gestraft door uw vader. U had namelijk deze “vriend” verteld –dus voor de straf van uw vader - dat u zich aangetrokken voelde tot hem. **Men kan verwachten dat een heel bewustwordingsproces voorafgaat aan het moment dat u voor het eerst zou vertellen aan iemand van het mannelijke geslacht dat u zich aangetrokken voelt tot hem – zeker gezien de complexe realiteit waarmee een homoof biseksueel, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Nigeriaanse mee wordt geconfronteerd. (zie administratief dossier) Naar dergelijk ontdekkingsproces verwees u echter op geen enkel moment tijdens het gehoor. Van iemand die zich bewust wordt van zijn geaardheid die alles behalve vanzelfsprekend is in het land waar hij zich in bevindt, kan men verwachten dat deze bewustwording en het bijhorende proces een diepe indruk heeft nagelaten en dat hij bijgevolg hierover consistente, niet-oppervlakkige en niet-tegenstrijdige verklaringen kan afleggen. Uit voorgaande, blijkt echter dat u dit niet kan.**

Over deze persoon en het moment waarop u zich het eerst aangetrokken voelde tot hem, kon u maar weinig informatie geven. Wanneer u werd gevraagd hoelang u deze vriend al kende, verklaarde u plots dat het niet uw "vriend" was, terwijl u dit eerder zelf had verklaard en er ondertussen al vele vragen waren gesteld met betrekking tot deze "vriend". U wist niet hoelang u deze persoon al kende. Na een lange stilte kon u vertellen wat u zich herinnerde over het eerste moment dat u hem zag.(gehoorverslag CGVS, p12) U kon bovendien niet vertellen waarom u tot hem aangetrokken was. Nochtans was dit de eerste persoon van het mannelijke geslacht waar u tot aangetrokken was. In dergelijk geval kan men verwachten dat u hierover meer en diepgaander over kan vertellen.

Ook over uw gevoelens voor vrouwen legde u tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af. Er werd u gevraagd naar de eerste keer dat u aangetrokken was tot vrouwen. U antwoordde dat dat in België was. Even later verklaarde u echter dat u al aangetrokken was tot meisjes toen u in een relatie was met D.(...). Wanneer u werd gevraagd wanneer dan de eerste keer was dat u wist dat u aangetrokken was tot meisjes, gaf u vaag aan dat u niet het exacte moment kon zeggen.(gehoorverslag CGVS, p11)

Door bovenstaande tegenstrijdige en inconsistente verklaringen met betrekking tot de verschillende momenten van uw bewustwordingsproces rond uw geaardheid, oversteeg u op geen enkel moment de oppervlakkige opsomming van losstaande gebeurtenissen met betrekking tot uw zelfverklaarde bisexualiteit.

Over het moment dat u beseftte dat u biseksueel was en de inhoud van het woord begreep, legde u eveneens inconsistente verklaringen af. Zo dient te worden opgemerkt dat u tijdens het gehoor op het CGVS naar uzelf verwees als zijnde "gay", om dan later te verklaren dat u zichzelf zag als biseksueel.(gehoorverslag CGVS, p11) U verklaarde dat u vertelde aan uw vrouwelijke partner in België dat u aangetrokken was tot vrouwen én mannen. Zij vertelde u dat u biseksueel was. Wanneer werd gevraagd naar de eerste keer toen u over het woord hoorde, verklaarde u echter dat u erover had gelezen in een boek in Nigeria.(gehoorverslag CGVS, p11)

Uw inconsistente, ontwijkende, dan wel beknopte antwoorden, geven veeleer blijk van een gebrek aan inzicht in de realiteit waarmee een homo- of biseksueel in de Nigeriaanse samenleving geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij.(zie administratief dossier) Uw onvermogen blijkt te geven van reflectie of twijfel bij de ontdekking van uw homoseksuele geaardheid bij de manier waarop u met dit besef omging, en onrechtstreeks ook met het besef dat u tegelijk in een maatschappij leefde die manifest vijandig staat tegenover de gevoelens die u ervaren zou hebben, getuigen van een dermate onvermogen om uw, door u geopperde, ervaringen te schetsen, kaderen en uit te leggen, dat er ernstig en volledig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde biseksuele geaardheid.

Ten tweede, kon u weinig informatie geven over D.(...) O.(...) en jullie relatie. Nochtans verklaarde u jarenlang een relatie met hem te hebben gehad én is deze relatie de reden van uw vertrek uit Nigeria en uw vrees voor vervolging bij terugkeer.

Zo bleef u oppervlakkig over uw eerste ontmoeting(en) met D.(...) O.(...). De dossierbehandelaar vroeg u om openlijk te vertellen over de eerste keer dat u D.(...) O.(...) zag. U antwoordde: "Ik zag hem en ik was aangetrokken tot hem. Ik was niet heel open om naar hem te gaan. Want ik was bang. Dan begonnen we te praten."(gehoorverslag CGVS, p6) U sprak hem aan. U wist echter niet meer waar precies, noch wanneer jullie elkaar tegenkwamen voor het eerst.(gehoorverslag CGVS, p6 en p7) Wanneer de dossierbehandelaar u de kans gaf om uit te leggen wat er gebeurde nadat u hem aansprak, antwoordde u ontwijkend door te stellen dat het moeilijk is om alles uit te leggen. U verklaarde dat het heel lang duurde voor jullie elkaar leerden kennen. U werd gewezen op het feit dat het belangrijk is dat u de nodige informatie verschaft over de problemen waarvoor u vluchtte, in casu uw relatie met D.(...). Uiteindelijk verklaarde u: "We waren beste vrienden. We speelden samen, voetballen samen, spelletjes. We gingen overal samen heen. En hij kwam altijd thuis, alleen. Dus we waren samen alleen. Dus op een dag zei hij dat hij gevoelens had voor mij. Dan zei ik dat ik hetzelfde voelde."(gehoorverslag CGVS, p6) U wist niet meer precies waarover jullie spraken.(gehoorverslag CGVS, p7) Wanneer dan werd gevraagd wanneer u gevoelens begon te krijgen, bleek dat u de **eerste dag** dat u D.(...) ontmoette, hem vertelde dat u gevoelens had voor hem. U verklaarde dat D.(...) de eerste man was waarop u verliefd werd.(gehoorverslag CGVS, p7) U herhaalde dit nogmaals verder in

het gehoor.(gehoorverslag CGVS, p8) **Uw vage en ontwijkende antwoorden over de eerste ontmoeting met D.(...) zijn zeer opvallend. Zeker gezien u zelf verklaarde dat dit een angstig moment voor u was, zou men kunnen verwachten dat deze ontmoeting een diepe indruk op u heeft nagelaten. Dit blijkt echter niet het geval uit uw verklaringen.** Er werd u gevraagd om te vertellen over de tweede keer dat u D.(...) zag. U antwoordde nogmaals ontwijkend: "We waren elke dag samen. We woonden in dezelfde straat."(gehoorverslag CGVS, p7)

Verder kon u enkel beperkte informatie geven over D.(...) O.(...), de man waarmee u jarenlang een homoseksuele relatie zou hebben gehad in Nigeria en waarmee u betrappt werd, alsook over jullie plannen voor de toekomst. U wist niet of hij al eerdere relaties had gehad. U wist enkel dat hij niet op "meisjes" viel. (gehoorverslag CGVS, p8) U wist pas na lang denken zijn geboortedatum. U wist niet waar hij werd geboren. U wist niet of hij op andere plaatsen had gewoond voor hij in Olodi Apapa woonde. U wist niet hoeveel broers en zussen hij had.(gehoorverslag CGVS, p7) Wanneer werd gevraagd naar uw toekomstplannen met D.(...), antwoordde u kortweg dat D.(...) dood is.(gehoorverslag CGVS, p16) Wanneer u werd verduidelijkt dat het over de periode voor zijn dood ging, verklaarde u dat jullie geen toekomstplannen samen hadden, aangezien dat jullie wisten dat het niet mogelijk was om samen te blijven. U kon echter niet vertellen wat dan wel het plan was. U vertelde dat jullie er niet over nadachten. Wanneer de dossierbehandelaar u er op wees dat u toch jaren samen was met D.(...) en dat er mag worden verwacht dat men dan nadenkt over de toekomst van een relatie die niet vanzelfsprekend is in uw land van herkomst, kwam u niet verder dan lange stiltes te laten en zich af te vragen hoe u het kon uitleggen.(gehoorverslag CGVS, p16) Het is zeer opmerkelijk dat u zo weinig informatie over D.(...), zijn directe omgeving en jullie gemeenschappelijke toekomst kon geven. U verklaarde immers zelf dat u "heel lang" met hem in een relatie was.(gehoorverslag CGVS, p7) **Bovendien is het net eigen aan een liefdesrelatie dat men alle (belangrijke) zaken met elkaar bespreekt en betrokken is bij elkaars levensverhaal, waaronder familiale situatie, eerdere relaties en toekomstplannen, zeker indien men hierin anders is dan de rest van de samenleving. Hierdoor ondermijnt u op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw relatie met D.(...). Deze relatie is dermate verbonden met uw vermeende geaardheid aangezien het uw eerste homoseksuele relatie betreft, dat de ongeloofwaardigheid van uw relatie, noodzakelijkerwijze de ongeloofwaardigheid van uw biseksualiteit in het gedrang brengt.**

U had eveneens grote moeilijkheden om een preciezere duur van jullie relatie te geven. Wanneer u gevraagd werd wanneer jullie samen waren, wist u dat jullie problemen kregen in 2008, maar kon u niet– zelfs niet na lang nadenken– het aantal jaren dat jullie in een relatie waren, geven. Wanneer dan werd gevraagd hoelang u in Olodi Apapa woonde voor u hem ontmoette, probeerde u dan toch een aantal jaren te geven. U dacht dat jullie zo een 10 à 12 jaar samen waren.(gehoorverslag CGVS, p7) U moest zelfs berekenen in welk jaar u hem ongeveer ontmoette. Nadat u werd gevraagd wanneer u verhuisde naar Olodi Apapa en u antwoordde dat dat in 1999 was, kon u dan toch zeggen dat u D.(...) ontmoette toen u ongeveer twee maanden in Olodi Apapa woonde. Wanneer dan nogmaals werd gevraagd hoelang u in een relatie was met D.(...), komt u na lang nadenken (en berekenen) op de duur van acht à negen jaar – hoewel u eerder had verklaard dat u dacht dat het 10 à 12 jaar was.

Het is opmerkelijk dat u er niet in slaagt om consistente en concrete verklaringen af te leggen omtrent D.(...) zelf alsook de verschillende aspecten van jullie relatie (eerste ontmoetingen, toekomstplannen, duur, etc.). U verklaarde immers zelf dat het de eerste keer was dat u verliefd werd op een man en dat u lang met D.(...) samen was. In dit geval zou men mogen verwachten dat u diepgaande, consistente, duidelijke en niet-tegenstrijdige verklaringen kan afleggen. Men kan er immers vanuit gaan dat de eerste keer dat men gevoelens krijgt voor een man, in een land waar homoseksualiteit een zeer groot taboe is en waar zelfs hoge straffen opstaan, een grote indruk nalaat.

Ook over uw laatste homoseksuele relatie, met R.(...), legde u tegenstrijdige verklaringen af. U ontmoette R.(...) toen u in Nederland verbleef. U verklaarde dat hij uit Kameroen kwam en dat hij erkend werd als vluchteling in Nederland. Volgende tegenstrijdigheden met betrekking tot R.(...) en jullie homoseksuele relatie dienen opgemerkt te worden:

(...)

U kon ook "niet echt uitleggen" (gehoorverslag CGVS, p9) wat het verschil was tussen uw relatie met R.(...) in Nederland en een homoseksuele relatie in Nigeria. Aangezien u zelf verklaarde een homoseksuele relatie met R.(...) te hebben gehad in Nederland, werd gevraagd waarom u bang was om

een homoseksuele relatie te hebben in België, maar niet in Nederland. U verklaarde dat u niet had verteld dat u bang was, om meteen erna te verklaren dat u bang was toen u aankwam en dat u nog steeds bang bent om het aan “zwarte mensen” te vertellen.(gehoorverslag CGVS, p9) Hierdoor legde u niet enkel continu tegenstrijdige verklaringen, u ontweek hiermee ook de vraag. Bovendien komt het niet doorleefd en waarachtig over dat u uw verklaringen aanpaste naargelang de vragen en opmerkingen van de dossierbehandelaar.

U verklaarde verder dat het niet anders was om een vrouwelijke partner te hebben in België nadat u in twee homoseksuele relaties had, een in Nigeria en een in Nederland.(gehoorverslag CGVS, p9) Dit is een zeer opmerkelijke verklaring, aangezien u zelf op verschillende momenten tijdens het gehoor verwees naar de angst die u had dat mensen zouden weten dat u ook aangetrokken was tot mannen en dat u een relatie had met D.(...). (gehoorverslag CGVS, p9 en p10) U was bovendien nog steeds bang om het aan “zwarte mensen” in België te vertellen.

Het geheel van de door u afgelegde verklaringen wat betreft uw biseksuele geaardheid, geven geen enkele blijk van (werkelijke en doorleefde) ervaringen, evenmin van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op een volledig en manifest gebrek aan enige doorleefde ervaringen. Gelet op de strafbaarstelling en het heersende sociale en religieuze stigma ten aanzien van homoseksualiteit in uw land van herkomst (zie administratief dossier) is dit gebrek bijzonder vreemd. Bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er dan ook absoluut geen geloof gehecht worden aan de door u geopperde biseksuele geaardheid en homoseksuele relaties.

Ten derde, blijkt dat u totaal onwetend bent betreffende de maatschappelijke en juridische positie van biseksuelen en homoseksuelen in België en Nigeria. U verklaarde dat de Nigeriaanse overheid geen homoseksualiteit accepteert, maar u kon niet vertellen waarom.(gehoorverslag CGVS, p12) U kende de Nigeriaanse wetgeving met betrekking tot homoseksualiteit niet. Nochtans is er de laatste jaren veel veranderd in het Nigeriaans juridisch landschap wat betreft de vervolging en bestraffing van homoseksualiteit. Zo werd er sinds 2006 gewerkt aan een wetsvoorstel voor een anti-homo wet, die uiteindelijk in 2014 in werking trad na veel voeten in de aarde te hebben gehad.(zie administratief dossier) Van iemand die verklaarde biseksueel geaard te zijn en een homoseksuele relatie te hebben onderhouden in zijn land van herkomst, mag men redelijkerwijze verwachten dat hij op zijn minst op de hoogte is van wetgeving in zijn land gezien de impact op zijn leven alsook die van zijn zogenaamde lotgenoten. Minstens kan worden verwacht dat verzoeker die betrappt zou zijn op homoseksualiteit en daarom het land zou zijn ontvlucht, zich dienaangaande zou hebben geïnformeerd teneinde op deze wijze het risico op vervolging te kunnen inschatten.

U verklaarde dat er veel mensen “zoals u” in Nigeria waren. U wist dat, omdat u “daar geboren bent”. (gehoorverslag CGVS, p11) Toen u werd gevraagd om beter uit te leggen hoe u dat wist, ontweek u de vraag door te verwijzen naar het feit dat het u lang nam om aan D.(...) uit te leggen dat u aangetrokken was tot hem. Uiteindelijk verklaarde u dan dat u het niet echt wist of er veel mensen zoals u zijn, maar dat u daar gewoon van uit gaat.(gehoorverslag CGVS, p11) U verklaarde dat “heel veel” mensen gestraft en vervolgd worden in uw land wegens hun geaardheid, maar u kon geen namen geven. Er zijn echter verschillende voorbeelden van homoseksuelen die veroordeeld werden in uw land.(zie administratief dossier) U kende verder geen activisten of organisaties.(gehoorverslag CGVS, p12) Nochtans zijn er meerdere activisten en organisaties actief in uw land die strijden voor de rechten van homoseksuelen.(zie administratief dossier) U kende Queer Alliance niet wanneer het werd opgeworpen.(gehoorverslag CGVS, p12) Dit is een Nigeriaanse organisatie die ontstond in 2010 in Lagos en die zich focust op geaardheid en genderidentiteit.(zie administratief dossier) U kende geen ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen en biseksuelen in Nigeria, noch in België.(gehoorverslag CGVS, p12 en p13) Ook over andere landen is uw kennis over de positie van “gelijken” miniem. Wanneer werd gevraagd of u andere landen kende waar homo- en biseksuelen worden bestraft, “dacht” u dat dat ook het geval was in Kameroen (het land van herkomst van uw ex-partner R.(...)), maar over andere landen wist u niet.(gehoorverslag CGVS, p12) Dit wijst op een manifest desinteresse voor de positie van lotgenoten. **Aangezien u voorhiel omwille van uw geaardheid naar Europa te zijn gevlucht, zou men verwachten dat hier logischerwijze tevens een bijzondere interesse voor de situatie van biseksuelen en homoseksuelen, zowel in uw eigen land als in België en andere landen uit zou volgen.**

U verklaarde dat u katholiek bent.(gehoorverslag CGVS, p10) Wanneer u werd gevraagd wat uw religie zegt over homoseksualiteit, verklaarde u dat u dacht dat uw religie het niet accepteerde. Wanneer u

werd gevraagd waarom u dat dacht, verklaarde u dan weer dat u niet zo religieus was. Op deze manier ontweek u nogmaals de vraag. Verder kende Philips Ogbekor niet, toen deze naam opgeworpen werd. Volgens beschikbare informatie, is Ogbekor een dominee uit de Edo deelstaat die in juli 2013 verdacht werd door de Nigeriaanse autoriteiten van homoseksuele handelingen.(gehoorverslag CGVS, p12) **Het is opvallend dat u niet meer kon vertellen over het verband tussen uw geaardheid en uw religie. Nochtans speelt religie een aanzienlijke rol bij maatschappelijke afkeuring van homoseksualiteit in Nigeria. Bovendien zijn enkele prominente religieuzen veroordeeld voor homoseksuele handelingen in uw land.(zie administratief dossier) Er mag dan ook verwacht worden dat u hier uitgebreider over zou kunnen vertellen.**

Wanneer u gevraagd werd of er een verschil is tussen een relatie tussen twee mannen in Nigeria en in België, antwoordde u dat u in België bang was.(gehoorverslag CGVS, p9) Ook al verklaarde u nooit een relatie met een man te hebben gehad in België, kan men toch een diepgaander antwoord verwachten. Hoewel u ook aan het begin van het gehoor verklaarde dat u bang was om aan uw vrienden in België te vertellen waarom u gevlucht was uit Nigeria, namelijk uw homoseksuele relatie met D.(...),(gehoorverslag CGVS, p2-3) verklaarde u even later dat u nooit had gezegd dat u bang was in België.(gehoorverslag CGVS, p9) Wanneer werd gepeild naar uw kennis over de positie van homoseksuelen in België, stelde u dan plots weer dat u zich "opgelucht, veilig en vrij" voelde toen u zag dat homoseksualiteit "normaal" was in België.(gehoorverslag CGVS, p13)

U kon evenmin uitleggen waarom u precies bang was om een man aan te spreken over uw gevoelens. Wanneer u de kans werd gegeven om te vertellen waarvoor u precies bang was, antwoordde u vaagweg: "Van het resultaat."(gehoorverslag CGVS, p11) U verwees met dit antwoord naar uw angst dat u terug zou worden geslagen door uw vader. Pas wanneer er werd gevraagd naar andere mogelijke negatieve gevolgen, verwees u vaagweg naar het stigmatiseren door de Nigeriaanse samenleving.

Er dient te worden opgemerkt dat uw kennis betreffende de juridische positie en de leefwereld van homoseksuelen in uw land van herkomst (en in België) erg beperkt is, wat frappant is voor iemand die beweert biseksueel te zijn, eerder al homoseksuele partners te hebben gehad in Nigeria en Nederland en beweert gezocht te worden in Nigeria wegens zijn homoseksuele geaardheid. Van iemand die daadwerkelijk de homoseksuele geaardheid heeft, die 8 jaar geleden in België aankwam, en reeds homoseksuele relaties gehad heeft, mag men een zekere basiskennis ter zake verwachten. Bovenstaande vage en inconsistente verklaringen en onwetendheden doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw homoseksuele geaardheid én bijgevolg aan de vervolging die u omwille van uw geaardheid onderging."

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk en vinden allen steun in het administratief dossier.

Verzoeker brengt hier tegen in dat hij erg jong was toen hij besepte dat hij zich ook tot mannen aangetrokken voelde en besepte op dat ogenblik ook niet dat niet iedereen met dergelijke gevoelens te kampen kreeg. Pas nadat zijn vader te weten kwam dat hij aangetrokken was tot zijn vriend en hij hem hiervoor sloeg, besepte verzoeker dat zijn gevoelens als iets onnatuurlijks gezien werd. Hij benadrukt dat seksuele geaardheid niet iets is dat hem overvallen is en het geen concrete gebeurtenis is waar hij een plaats en tijd kan op plakken. Verzoeker is de mening toegedaan dat de vraag van verwerende partij wanneer hij besepte dat hij zich tot mannen/vrouwen aangetrokken voelde, onredelijke vragen zijn waarop geen concrete antwoorden op kunnen worden gegeven.

Met dergelijk verweer slaagt verzoeker er allermint in de Raad te overtuigen. De Raad benadrukt dat van verzoeker mag worden verwacht dat hij, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de aanleiding vormden voor zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige, coherente en geloofwaardige wijze weergeeft aan de overheden bevoegd om kennis te nemen van de asielaanvraag, zodat op grond ervan kan worden nagegaan of er met betrekking tot de asielzoeker aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit de lezing van het gehoorverslag dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoekers verklaringen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn biseksuele geaardheid geenszins getuigen van doorleefde ervaringen en persoonlijke betrokkenheid en dienvolgens elke geloofwaardigheid missen. Immers, zoals correct wordt aangehaald in de bestreden beslissing, kwam verzoeker wanneer hem tijdens het gehoor gevraagd werd iets te vertellen over de bewustwording van zijn geaardheid, niet veel verder dan de oppervlakkige opsomming van losstaande gebeurtenissen met betrekking tot zijn zelfverklaarde biseksualiteit. Van verzoeker kan worden verwacht dat hij uitgebreider kan vertellen over hoe hij zijn ontluikende homoseksualiteit

beleefde. Mede gelet op de jonge leeftijd waarop verzoeker aangetrokken zou zijn geweest tot een vriend, moet dit immers een enorme impact op hem gehad hebben. Dit klemmt des te meer daar verzoeker zelf aangeeft dat hij geslagen werd door zijn vader toen hij dit te weten kwam (gehoorverslag 12 oktober 2017, 10). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt dan ook op goede gronden dat men kan verwachten dat een heel bewustwordingsproces voorafgaat aan het moment dat verzoeker voor het eerst zou vertellen aan iemand van het mannelijke geslacht dat hij zich aangetrokken voelt tot hem – zeker gezien de complexe realiteit waarmee een homo-of biseksueel, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Nigeriaanse mee wordt geconfronteerd. Naar dergelijk ontdekkingsproces verwees verzoeker echter op geen enkel moment tijdens het gehoor. Van iemand die zich bewust wordt van zijn geaardheid die alles behalve vanzelfsprekend is in het land waar hij zich in bevindt, kan men verwachten dat deze bewustwording en het bijhorende proces een diepe indruk heeft nagelaten en dat hij bijgevolg hierover consistente, niet-oppervlakkige en niet-tegenstrijdige verklaringen kan afleggen. Dat verzoeker hier niet toe in staat blijkt, doet naar het oordeel van de Raad dan ook volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door hem voorgehouden homoseksuele geaardheid. De argumentatie in het verzoekschrift doet hieraan geen afbreuk. Hij komt hiermee immers in wezen niet verder dan het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht.

Voorts geeft verzoeker aan dat het niet hoeft te verbazen dat zijn kennis over zijn partner niet zo uitgebreid is. Hij preciseert dat de homoseksuele relatie die zij hadden niet vergeleken kan worden met mannen die in België openlijk een relatie hebben en een toekomst kunnen plannen samen. Exacte data, duur van relatie, toekomstplannen,... dat zijn volgens verzoeker geen zaken waar hij en zijn partner zich mee konden bezig houden in de homofobe samenleving in Nigeria.

Er dient nochtans op te worden gewezen dat verzoeker verklaarde jarenlang een relatie te hebben gehad met D.O. en dat D.O. overigens de eerste man was waarop hij verliefd geworden werd (gehoorverslag 12 oktober 2017, 7). Van verzoeker kan en mag dan ook worden verwacht dat hij uitgebreider kan vertellen over de eerste ontmoeting met D. en hij diepgaande consistente verklaringen kan afleggen omtrent D. zelf alsook de verschillende aspecten van hun relatie. Dat verzoeker grote moeilijkheden had om een precieze duur van hun relatie te geven, hij niet wist hoeveel broers en zussen D.O. had en hij niet wist of D.O. al eerdere relaties heeft gehad (gehoorverslag 12 oktober 2017, 7-8), ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn relatie met D.O. Zoals in de bestreden beslissing te lezen valt, is het net eigen aan een liefdesrelatie dat men alle (belangrijke) zaken met elkaar bespreekt en betrokken is bij elkaars levensverhaal, zeker indien men hierin anders is dan de rest van de samenleving.

Wat betreft de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdige verklaringen over zijn homoseksuele relatie met R., stelt verzoeker dat verwerende partij hem verkeerd begrepen heeft. Hij licht toe dat hij waar hij nog steeds schrik voor heeft is als 'zwarte mannen', zijnde mannen van zijn land, te weten komen dat hij biseksueel is. Ook al zijn zij in België, vele hebben, aldus verzoeker, nog steeds dezelfde gedachtegang als de mensen in Nigeria en daarom heeft hij schrik om ook hier in België volledig uit te komen voor zijn geaardheid.

De Raad stelt vast dat verzoeker blijft steken in gekunstelde verklaringen teneinde zijn verklaringen alsnog geloofwaardig te laten overkomen, doch overtuigt hiermee geenszins. Wanneer verzoeker op het Commissariaat-generaal gevraagd werd of er een verschil is tussen een vriendje hebben in Nigeria en in België, antwoordde verzoeker "*Ja in België was ik bang*" (gehoorverslag 12 oktober 2017, 9). Wanneer verzoeker dan gevraagd wordt waarom hij bang was om een vriend te hebben in België, maar niet in Nederland, verklaarde verzoeker plots dat hij niet bang was, om meteen erna te stellen dat hij in België schrik had om het aan zwarte mensen te vertellen. Wanneer verzoeker verder nog gepeild wordt naar zijn kennis over de positie van homoseksuelen in België, verklaart verzoeker dat hij zich "*opgelucht, veilig en vrij*" voelde toen hij zag dat homoseksualiteit in België "normaal" was (gehoorverslag 12 oktober 2017, 13). Dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt en zijn verklaringen telkens aanpast naargelang de vragen en opmerkingen van de *protection officer*, is niet ernstig te noemen en ondermijnt verder zijn geloofwaardigheid.

Waar hem wordt verweten niet op de hoogte te zijn van de wetgeving omtrent bi- en homoseksuelen in België en Nigeria, merkt verzoeker op dat hij wel wist dat het verboden was in zijn land en dat in België homoseksuelen en biseksuelen niet vervolgd worden omwille van hun geaardheid. Het feit dat de exacte inhoud van de straffen en strafmaat hem niet bekend zijn, betekent volgens verzoeker niet dat hij geen biseksueel zou zijn. Hij vervolgt dat hij de houding van de bevolking kende ten aanzien van biseksuelen en hij, indien hij daar was gebleven, hij niet alleen de overheid diende te vrezen maar veel eerder de lokale bevolking.

Ook hier overtuigt verzoeker niet. De Raad wijst erop dat van verzoeker, die betrappt zou zijn op homoseksualiteit en daarom het land zou zijn ontvlucht, minstens verwacht mag worden zich dienaangaande zou hebben geïnformeerd teneinde op deze wijze het risico op vervolging te kunnen inschatten. Verzoeker kende echter de Nigeriaanse wetgeving met betrekking tot homoseksualiteit niet, hij kon geen voorbeelden geven van homoseksuelen die veroordeeld werden in zijn land en hij kende evenmin enige activisten of organisaties (gehoorverslag 12 oktober 2017, 12). Verzoeker kende ook geen ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen en biseksuelen in Nigeria, noch in België (gehoorverslag 12 oktober 2017, 12-13). Zo verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid op enige waarheid zou berusten, kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich zou trachten te informeren over de homoscene in België en hoe hij hiermee in contact kan komen, informatie welke via een eenvoudige zoekactie op het internet kan worden teruggevonden. De vaststelling dat verzoeker, die 8 jaar geleden in België aankwam, reeds homoseksuele relaties gehad heeft en die hier zijn beweerde geaardheid vrij kan beleven, op dit vlak geen basiskennis heeft, haalt de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden seksuele geaardheid finaal onderuit.

2.6.5. Ook de volgende in de bestreden beslissing gedane opmerkingen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas:

*“Ten eerste, kunnen zich ernstige vragen worden gesteld bij de vaststelling dat u de **deur niet op slot** had gedaan toen u en uw partner D.(...) O.(...) de liefde bedreven in uw woning. U verklaarde dat u normaalgezien altijd de deur op slot deed, en dat u dacht dat u mogelijks de deur op slot was vergeten doen en dat u zelf niet begreep hoe u dit kon vergeten zijn. Dit is een weinig overtuigende verantwoording voor het feit dat de deur niet op slot was. Uit uw verklaringen blijkt immers dat mensen gemakkelijk tot uw voordeur kunnen komen.(gehoorverslag CGVS, p14) Gezien het risico op vervolging van homoseksuelen en biseksuelen in Nigeria, zou men toch een grote voorzichtigheid mogen verwachten. Dit komt bovendien niet overeen in het licht van uw verklaringen dat u uw relatie met D.(...) geheim hield.*

*Ten tweede, is het opvallend dat **D.(...) zich weinig zorgen** leek te maken op het moment dat jullie betrappt werden.(gehoorverslag CGVS, p14) Terwijl u aanstalten maakte om te ontsnappen en hem aanmoedigde om met u mee te gaan, besloot D.(...) om in uw woning te blijven. U verklaarde zelfs dat het voor hem “normaal” was. Dit is een zeer opmerkelijke verklaring gezien de situatie van homoseksuelen in Nigeria, gezien het hoge risico op vervolging.*

*Ten derde, legde u opmerkelijke verklaringen af over **uw vader**. Uw vader gaf u geld om zelfstandig te gaan wonen nadat u problemen kreeg met zijn nieuwe vrouw. Dit was nadat hij u zou hebben geslagen toen hij te weten kwam dat u aangetrokken was tot een jongen. U verklaarde letterlijk dat u “geen problemen” met hem had.(gehoorverslag CGVS, p4) Het is in dit opzicht opmerkelijk dat uw vader in eerste instantie woedend was toen u naar hem was gevlucht om even later - nadat een buurman hem had overtuigd om u te helpen - uw reis regelde en betaalde en u in contact bracht met Mr. B.(...), de man die u naar België bracht.(gehoorverslag CGVS, p14 en p16) Over deze Mr. B.(...) kon u overigens maar weinig informatie geven. U wist niet hoe uw vader en Mr. B.(...) elkaar kenden.(gehoorverslag CGVS, p4) U wist niet wat voor werk hij deed. U wist niet hoe hij de reis regelde, noch hoeveel hij ervoor betaald werd.(gehoorverslag CGVS, p16) U wist niets over hem te vertellen, omdat u zich moest verschuilen bij hem.(gehoorverslag CGVS, p5) Echter, aangezien hij uw vader kende en u drie maanden verbleef bij Mr. B.(...) thuis, kan met toch een minimum aan kennis verwachten.(gehoorverslag CGVS, p4-5)*

Verder wordt vastgesteld dat de aanmaak van een paspoort op uw eigen naam, P.(...) A.(...), in 2012 de geloofwaardigheid van uw persoonlijke vrees voor de Nigeriaanse autoriteiten verder ondermijnt. Dit paspoort werd opgesteld in Abuja, Nigeria.(zie administratief dossier) U verklaarde dat u in België was verbleef toen het paspoort werd aangevraagd. U verklaarde dat u het paspoort liet aanmaken via een vriend in België nadat uw advocaat u vertelde dat u een paspoort moest laten maken om geregulariseerd te kunnen worden. U gaf uw vingerafdrukken door met inkt op een blad.(gehoorverslag CGVS, p15) U verklaarde dat u bang was om er zelf een te laten maken omdat u in de krant stond “met uw probleem” en dat u hierdoor niet naar de ambassade van uw land kon gaan.(gehoorverslag CGVS, p15) Verder dient te worden vastgesteld dat u ook tijdens uw reisweg naar België –van Nigeria naar Spanje én van Spanje naar België- uw eigen paspoort gebruikte.(Verklaring DVZ, p11, vraag 37) De vaststelling dat u van Nigeria naar Europa reisde met uw eigen paspoort na uw beweerde problemen in Nigeria en u bovendien een nieuw paspoort op uw naam vroeg, omdat u het dit nodig had in het kader van uw regularisatieprocedure én u het ook verkreeg,

toont aan dat de door u ingeroepen 'vrees voor vervolging' ten aanzien van de Nigeriaanse autoriteiten niet aan de realiteit beantwoord. Bovendien lieten de Nigeriaanse autoriteiten u verder reizen en leverden de Nigeriaanse autoriteiten uw nieuw paspoort af, wat ze logischerwijze niet zouden doen indien u daadwerkelijk gezocht werd.

*Wat betreft uw verklaring dat u werd **vermeld in de krant**, dient vooreerst te worden opgemerkt dat u het krantenartikel niet voorlegde. U zag het krantenartikel zelfs nooit. U hoorde er enkel over via uw vader. U kon bovendien geen informatie geven over het krantenartikel waarin u vermeld zou staan. U wist niet of er een foto bijstond. Wanneer werd gevraagd of uw naam erin vermeld stond, antwoordde u dat u al twee keer had verklaard dat uw naam in de krant stond. Wanneer de dossierbehandelaar van het CGVS u vroeg of uw echte naam in de krant stond, leek u al minder zeker en verklaarde u dat u wel dacht (en even later dat u het niet wist) dat uw naam erin vermeld stond. Uw inconsistente verklaringen en de onwetendheden over het krantenartikel zijn opvallend, gezien het een belangrijk aspect is van uw asielsrelaas en uw persoonlijke vrees. Nochtans had u recentelijk nog contact met uw vader en zou men kunnen verwachten dat u via hem beter op de hoogte was van de inhoud van de krantenartikel, of het krantenartikel kon voorleggen."*

Deze motieven worden echter door verzoeker in zijn verzoekschrift op generlei wijze betwist, laat staan ontkracht zodat deze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.8.1. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.8.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelt daarnaast op basis van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat er voor burgers in de staat Lagos actueel geen reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker laat deze motivering ongemoeid en brengt geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt niet correct dan wel niet actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Dienvolgens wordt de analyse door de commissaris-generaal van de veiligheidssituatie in Nigeria en meer specifiek in de staat Lagos, door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

2.8.3. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.9. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.10. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

Waar verzoeker vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het door verzoeker aangevoerde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig november tweeduizend zeventien door:

Mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF